

Notícies i Comentaris

Una brillant adquisició del Museu d'Història Natural de París.

Quan el Duc d'Orleans morí a Palermo ara fa dos anys, féu deixa al Museu d'Història Natural de París de les magnífiques col·leccions zoològiques que havia format en el curs de mig segle de viatges d'exploració. Aquestes col·leccions acaben d'ésser instal·lades en forma tal que estan emmarcades en llur ambient africà o polar. Avui són molts els museus que ja no exhibeixen al públic els animals empallats en actituds rígides, veritables caricatures dels que tenen la pretensió de representar. El taxidermista conscient s'esforça a conservar el tigre o a l'àliga, a l'insecte o a la serp, les aparences de la vida, el modelat de la natura amb tot el realisme possible. Agassiz, en molts indrets no podria repetir la seva frase: "Empallar una pell! Això equival a destruir-la".

MM. ROWLAND WARD, BURLACE i Eugene BERGONNIER, encarregats d'instalar en el museu la col·lecció del Duc d'Orleans, s'han mostrat en aquest comés veritables artistes. Han sabut donar als antilops i als lleons, als búfals i als rinoceronts, a les girafes i a les gaseles, als hipopòtams i als óssos matats pel príncep, adés en els deserts

Fot. Boyer

Reconstituïció d'un grup de lleons d'Àfrica sortint de llur cau per abalancar-se sobre llur presa

Gaseles dorcas, cabra negra, antilops i zebres

Fot. Boyer

Llops i ocells polars

Fot. Boyer

Gaseles i antilops sobre les vores d'un aiguamoll de Bahr-el Ghazal

Fot. Boyer

Hipopòtam sortint d'un aiguamoll a Bahr-el-Ghazal

Fot. Boyer

Fot. Boyer

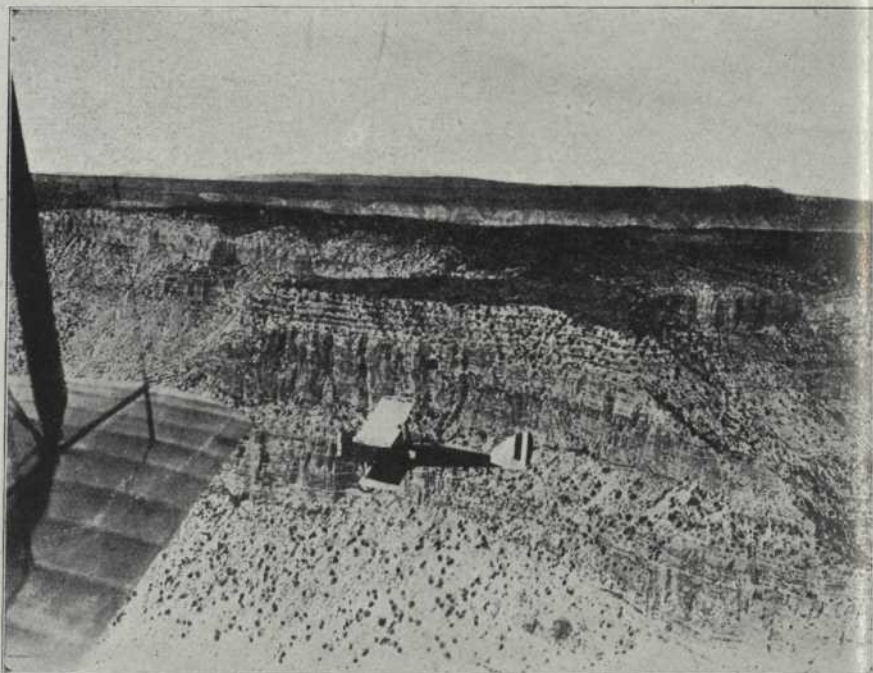
Ossos blancs matats pel Duc d'Orleans sobre els bancs polars, a la Terra de Francesc. Josep

tropicals, adés en els deserts de l'Àfrica o sobre les terres glaçades del Pol, actituds veritables i marcs dignes.

És evident que amb aquesta aportació el Museu d'Història Natural de París ha enriquit considerablement les seves ja cèlebres col·leccions. Això ens fa pensar en les del nostre Museu, en lo molt que aquestes guanyarien si a la bona voluntat i intel·ligència dels seus conservadors s'afegissin les consignacions i disponibilitats d'espai que permetessin la presentació dels exemplars en la forma d'aquestes col·leccions del Museu de París, de les notables exhibicions dels museus americans i dels més importants d'Europa. En aquest aspecte cal reconèixer que quelcom ha estat fet a casa nostra. Al Museu del Parc alguns grups de fauna local són presentats al públic en forma ben escaient, fidel reflex de llur propi ambient. Caldria que aquesta tendència triomfés sobre la forma d'exhibició clàssica. Els que han vist les belles col·leccions del Museu d'Història Natural de Madrid i del duc de Medinaceli, la instal·lació de les quals ha estat confiada als notables germans Benedito, saben el brillant partit que un bon artista taxidermista pot arribar a obtenir en la tasca de muntar els grups animals en un ambient emmarcat a la realitat.

Remarcable cartografia aèria dels canyons del Colorado.

Sota les ordres del lloctinent Ben WYAT, dues esquadretes americanes de la Base Naval de San Diego (Califòrnia) han sobrevolat metòdicament els Canons del Colorado, per tal d'establir, mitjançant fotografies aèries, la carta dels terrenys rics en esquistos bituminosos que constitueixen les *Oil reserves* per a la marina dels Estats Units. La missió no estava pas exempta de perills, car els pendents abruptes d'aquests alt planells de 2.500 a 3.000 metres d'altitud feien l'aterratge molt escabros. Per altra banda, l'ús dels mètodes topogràfics terrestres hauria estat molt difícil, atesos els escassos corriols que solquen aquestes inhospitalàries regions. Hom confia, doncs, a asos de l'aviació transatlàntica de fotografiar aquests deserts contraforts de

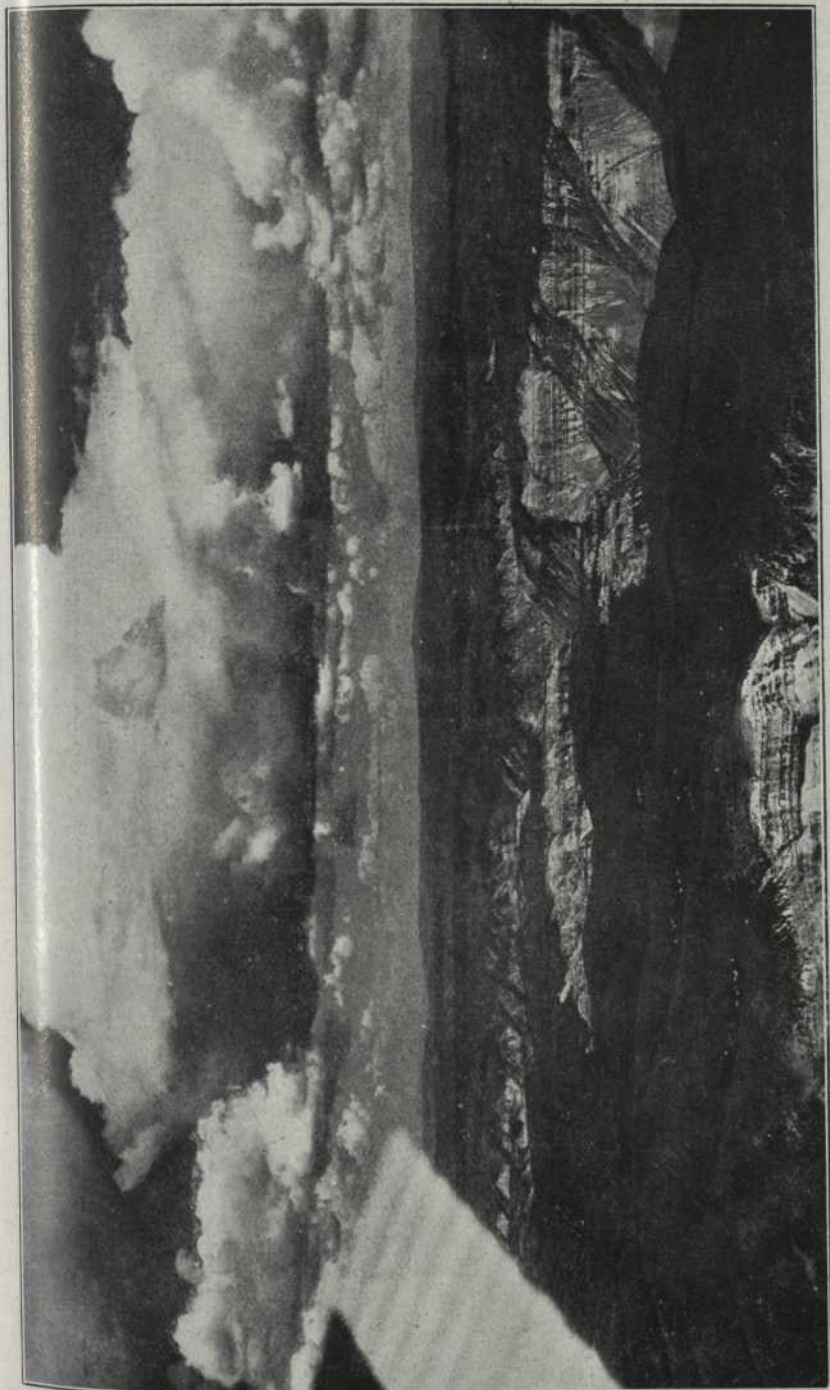
Fot. Boyer

Volant sobre els canyons de l'Arizona per tal d'obtenir les fotografies que han de servir a dreçar el mapa topogràfic i geològic d'aquella regió. En aquesta foto hom veu els escassos arbres, escampats molt de tard en tard, sobre els pendents abruptes i els planells

les muntanyes rocoses. Els dos equips acompliren bé llur perillós comès. M. P. A. McDONOUGH i els seus auxiliars prengueren centenars de clixés, dels quals els que publiquem mostren l'alt interès, que permeten fixar exactament el relleu d'aquells formidables massissos.

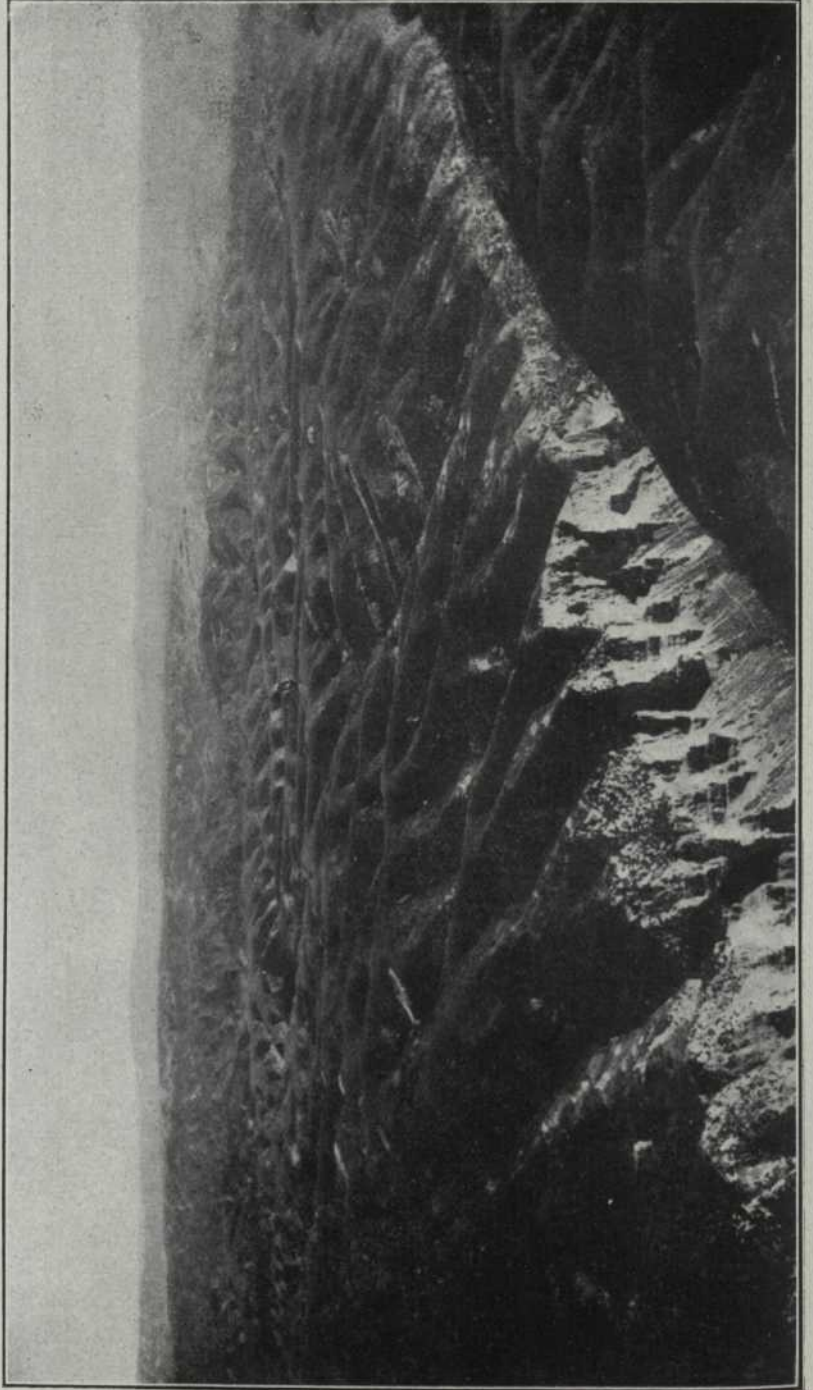
Algunes xifres i informes presos del report del lloctinent WYAT¹ ens permetran

¹ Durant el curs de la tardor darrera, M. WYAT ha sobrevolat una part d'Alaska per tal de realitzar-hi una expedició similar, però de molta més magnitud i amb èxit falaguer.

Fot. Boyer

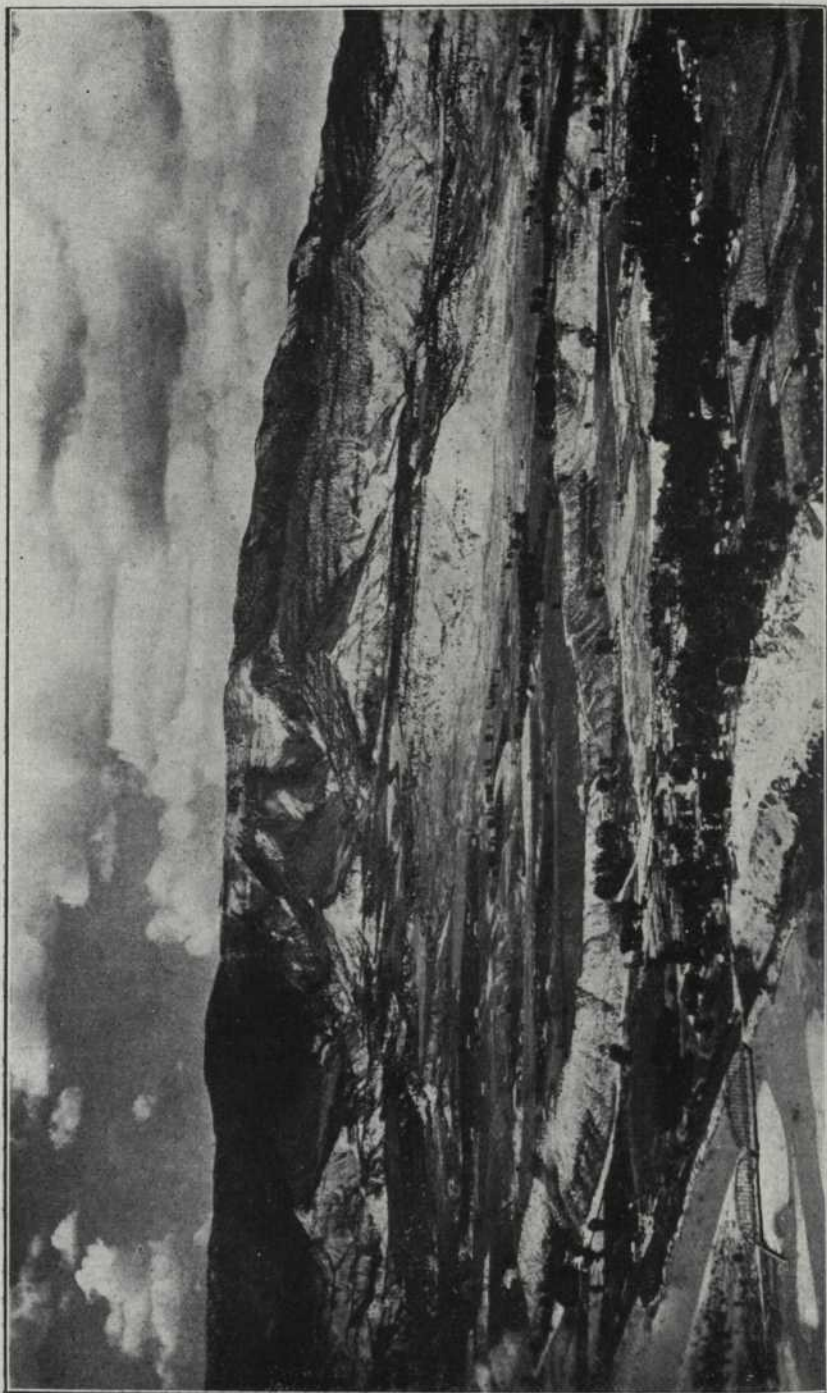
Els primers canyons del Colorado

Aspecte topogràfic aeri dels *canyons* del Colorado

Fot. Boyer

Una vall en els camions del Colorado

foto: Boyer

de fer-nos càrrec de la dificultat d'aquesta tasca. Aquesta cartografia aèria comprèn 26000 hectàries dels *Oils shale ndval Reserves* i 48000 hectàries de territoris adjacents, dels quals el Servei Geològic dels Estats Units havia demanat l'exploració fotogràfica. En el curs de la darrera setmana de llur missió a sobre d'aquesta zona àrida, situada a 60 quilòmetres de tots els llocs civilitzats, els aviadors hagueren de treballar adés sota l'ardent sol californià o sota les tronades, adés lluitant amb la pluja i amb les tempestes de sorra i neu. Remarquem, a més, que els viatges d'anar i tornar dels avions a llurs bases de San Diego o de Rigles representaven 3000 quilòmetres aproximadament, sense poder aterrar ni descendir amb paracaigudes en aquelles gorges profundes de 500 a 1000 metres i amb les parets gairebé verticals.

Les belles fotografies aèries preses per M. MACDONOUGH i els seus coratjosos col·laboradors, tenen una valor documental extraordinària. Uns clixés representen els superbs canons entre els quals el White River, el Río-Grande o el Gunnison River han tallat llurs llits en el transcurs dels segles. En altres hom apercebeix el planell rocós com una mar de quitrà d'onades revoltades, barrades ací i allà per solcs més o menys profunds; tenim, també, la visió de les roques ígnies, les quals apareixen, de tard en tard, als flancs de la gran taula de pedra que s'inclina de les Muntanyes Rocoses fins a les costes del Pacífic. Sobre aquests admirables documents fotogràfics, els terrenys esglaonats lliuren llurs secrets als geòlegs. Aquests penya-segats, amb les vores llimades per les aigües, mostren, en efecte, l'alternància de les capes de grès dur i els esquistos bituminosos trencadissos.

Distingim, encara, sobre una altra vista aèria, una gorja formada ací per bancs de calisses brillants, més lluny per roques mates i dures. Al fons d'aquesta vall àrida les arenas han determinat talusos o cons de degecció que fan zigzaguejar constantment la ruta que domina l'immens canó estèril, fissurat de nombroses entalles.—J. B.

La invenció del neumàtic.¹

Ara fa just 40 anys que el veterinari de Belfast Joan Boyd DUNLOP trobà el neumàtic. Des d'aleshores prengué una extraordinària influència en el desenvolupament del tràfec.

La història de com trobà DUNLOP el neumàtic és una interessant història d'inventor que anem a reportar breument: DUNLOP habitava Belfast i el seu fill de nou anys tenia un tricicle amb llantes de goma plena. El noi es queixava sempre dels camins desagradables que li oferien els carrers escabrosos de la petita ciutat irlandesa. En això, el pare tingué una idea genial. Fèu un parell de tubs amb planxa de goma de 0,8 mm de gruix, els ficà damunt els radis de fusta de la roda amb tires de roba estretes i inflà els tubs amb una bomba de futbol. L'obra completa va ésser feta un vespre i abans de les deu ja era totalment finida. Tanta pressa tenien pare i fill per provar l'invent, que sortiren amb clar de lluna i, triomfadors, retornaren a mitja nit.

En els anys següents anà DUNLOP a la valoració del seu invent i prengué dues patents angleses. L'èxit d'aquestes patents no va ésser molt gran, puix que el principi no era nou. El primer inventor del neumàtic va ésser l'anglès Robert Guillem THOMSON, qui havia patentat a Anglaterra, l'any 1845, el seu neumàtic i en anys següents

¹ *Gummi-Zeitung*, oct. 1928. Berlín.

també prengué patents a França i a Amèrica. Aquests neumàtics varen ésser també fabricats i degueren fer-se durant molt de temps. Caigueren, però, completament en oblid per seqüència de la no necessitat, aleshores, de mitjans ràpids de tràfec.

Respecte a la solidesa, els neumàtics de DUNLOP (i també els de THOMSON) eren molt rudimentaris. DUNLOP embenava els tubs neumàtics amb cinta de fil subjectada a la llanta. És interessant de notar que aviat varen ésser inventades dues construccions utilitzables per a la subjecció del neumàtic. C. K. WELSCH féu protegir, l'any 1890, la subjecció per fil metàl·lic, que també fou emprada per la companyia DUNLOP. Al mateix temps, W. E. BARLET patentava la subjecció postissa.

Els neumàtics varen ésser aplicats de primer, naturalment, a les bicicletes. Al principi, els corredors de carreres restaven molt reservats enfront de la nova invenció fins que un corredor expressà a DUNLOP els seus dubtes i aquest concertà una carrera entre el seu fill de nou anys sobre la mateixa màquina amb els neumàtics construïts per ell i el corredor amb la seva bicicleta de neumàtics plens. En aquesta carrera triomfà el noi i fou la primera victòria de les moltes carreres guanyades pel neumàtic Dunlop.

L'any 1895 corregué el primer cotxe a motor amb neumàtic, en la carrera Burdeus-París. A partir d'aquell moment es desenvolupà rapidíssimament l'ús dels neumàtics en els automòbils.

Els Premis Nobel de Química dels anys 1927-28.

Al Professor Dr. Heinrich WIELAND, successor de WILLSTAETER a la càtedra de química de la Universitat de Munich, fou atorgat el Premi Nobel de Química de l'any 1927, i al Professor Dr. Adolf WINDAUS, successor de WALLACH, a Gotinga, el corresponent a l'any 1928.

El primer dels esmentats químics és conegut pel seus estudis referents als radicals orgànics, als àcids fulmínic i gàllic i a les oxidacions que tenen lloc en biologia.

De WINDAUS són interessants les seves recerques sobre les estearines, que el portaren al descobriment de l'ergosterina, per irradiació de productes que contenen vitamines D.

El 10 de desembre, després que el Professor SÖDERBAUN, president del Comitè Nobel, hagué fet un elogi de la carrera científica dels llorejats, els fou entregat el premi de mans del Rei de Suècia. El dia següent donaren una conferència a l'Escola Tècnica Superior d'Estocolm, en la qual WIELAND parlà del "Mecanisme de les oxidacions".

VII Creur científic Carnegie. Programa 1928-31.¹

Després d'un interval de més de sis anys, el Carnegie ha emprès la ruta en maig de 1928 per fer un creuer de més de tres anys de durada. Aquest serà el setè creuer del vaixell, i, tal com està explicat a la carta adjunta, hom farà aproximadament 150,000 milles marines, les quals, unides a les fetes en els sis anteriors creuers (1909-1921) sumaran 253.000 milles travessades en tots els oceans. Al present hom desenrotllarà un programa general més complet que en els creuers an-

¹ J. A. FLENING i J. P. AULT, *Terrestrial Magnetism and Atmospheric Electricity*, vol. 33, núm. 1.

teriors. Està previst de dur a cap investigacions sobre el magnetisme terrestre i altres treballs de la física i biologia oceanogràfiques.

D'aquesta guisa seran plenament realitzats els plans previstos en 1904 sota l'entusiasta i energètica direcció del Dr. A. BAUER per a l'estudi elèctric i magnètic del món. Aquesta tasca fou començada durant els anys de 1905 a 1908, per l'exploració magnètica del Pacífic, damunt el bergantí *Galileo*, comanada en el primer creuer per J. P. PETERS i per W. J. PETERS en el segon i tercer. Les recerques foren continuades amb gran eficàcia des de 1909 amb el iat *Carnegie* especialment adequat per a això degut a la construcció no magnètica del vaixell, ço que permeté l'evolució dels instruments i dels mètodes d'observació aplicats en tots els oceans durant els anys 1909 a 1921, sota els comandaments respectius de W. J. PETERS per als creuers I i II, de J. P. AULT per als III, IV i VI, i de H. M. W. EDMONDS per al creuer V.

La vàlua teòrica i pràctica del treball magnètic assolit fins ara pel *Carnegie* es-

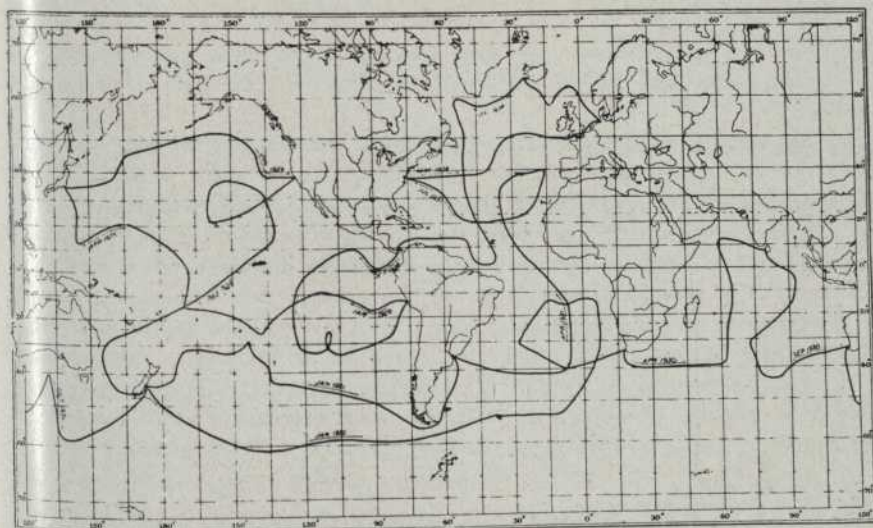

FIG. 1.— Tentative route for seventh cruise of the *Carnegie* 1928 to 1931

La ruta projectada per al setè creuer del *Carnegie* de 1928 a 1931

tà confirmada pels principals establiments hidrogràfics i per investigadors individuals. La vàlua plena de les dades obtingudes serà, ara, augmentada per les observacions addicionals per determinar la variació secular o canvis progressius del magnetisme de la Terra. Si bé aquesta informació és necessària als navegants pràctics, la futura labor magnètica és quasi més necessària per a l'avançament dels estudis teòrics. Les dades acumulades indiquen que les acceleracions en aquests canvis de variació secular no poden ésser extrapolades amb certesa sobre períodes més llargs de cinc anys. Calen extenses i acurades dades sobre un nombre d'èpoques diverses, per avançar la investigació de les causes que produeixen i de les lleis que governen aquests canvis. No solament seran repetides les observacions en localitats prèviament visitades pel *Carnegie*, sinó que seran obtingudes informacions addicio-

nals de la distribució dels elements magnètics en moltes grans àrees no explorades encara.

Les observacions del magnetisme terrestre prendran, doncs, una gran importància. La declinació magnètica serà determinada per l'ús de la brúixola marina collimadora, sense deflector; hom determinarà la intensitat horitzontal per mitjà del deflector, sense el mètode del cercle d'inclinació; i la inclinació magnètica serà determinada amb l'inductor terrestre, ometent el cercle d'inclinació.

Per a les investigacions de l'origen i permanència de la càrrega elèctrica de la Terra i la seva relació amb les condicions magnètiques terrestres, caldrà fer, també, determinacions addicionals del canvi de valor dels elements d'electricitat atmosfèrica amb relació a la posició geogràfica. Les recents investigacions de la radiació penetrant, o sigui els nomenats "raigs còsmics", fan més premissa la necessitat d'observacions addicionals de la ionització de l'aire damunt dels oceans.

També és necessari confirmar la conclusió que les grans variacions diurnals en el gradient de potencial atmosfèric progressen amb el temps universal i cal comprovar teories i hipòtesis que s'hi refereixen. Hom es proposa de fer l'estudi de diversos problemes geogràfics per a la investigació de la capa conductora de KENNELLY-HEAVISIDE i de la ràdio-transmissió quan canvien les condicions magnètiques i elèctriques, majorment amb relació a les dades recollides pel *Carnegie* sobre les àrees marines.

En els treballs sobre l'electricitat atmosfèrica son emprats mètodes fotogràfics automàtics per al registre continu de les variacions del gradient de potencial i de la conductibilitat. Han estat preses algunes precaucions en els instruments i mètodes per mesurar la radiació penetrant i el contingut radioactiu. Com a addició al programa previst per a les observacions de la radiació penetrant, seran fetes observacions paral·leles amb l'instrument KOLHÖRSTER, disposat per observar, especialment, les variacions de la radiació penetrant amb relació al temps, la posició geogràfica i la profunditat. Aquest estudi, conjuntament amb les determinacions oceanogràfiques de salinitat, temperatura, etc., permetrà, tal vegada, determinar la causa de les variacions de la radiació penetrant esmentades i ajudarà l'apreciació de diverses teories. Les observacions del contingut de pols es faran amb el comptador de pols d'AITKEN, i es mesuraran els corrents elèctrics marins amb elèctrodes arrossegats per cables subjectats a la popa de la nau.

Els treballs de biologia marina seran confinats a la microbiologia, per determinar l'abundor i distribució del *plankton* i altres petits organismes. Seran dragades les aigües poc profundes per a la captació de diatomàcees i foraminíferes, i altres éssers col·leccionables de les regions que es visitin.

Ultra els laboratoris establerts per als creuers anteriors, ara se n'han instal·lat dos d'altres: un per a les investigacions oceanogràfiques i un altre per a ràdio i estudi del so. En el laboratori oceanogràfic s'ha muntat l'aparell elèctric WENNER de salinitat, el termògraf NEGRETTI i ZAMBRA per registrar les temperatures a la superfície durant les 24 hores, i diversos equipaments i aparells per a l'estudi del *plankton* i de la química de l'aire i de l'aigua del mar.

Al laboratori del so i de ràdio ha estat muntat el cercador de profunditats costejat pel Departament de Marina dels E. U., per a la mesura ràpida i acurada de les depressions de l'oceà. L'equipament de ràdio transmissor-receptor d'ondes curtes, fet sota indicacions del Laboratori de Recerques Navals dels E. U., està ins-

tallat en aquest laboratori per investigar la variació de les condicions transmissores i receptores i de les zones mudes i la intensitat de senyals.

Hom preveu la captació de mostres d'aigua i temperatures a les profunditats de 5, 25, 50, 75, 100, 200, 300, 400, 500, 700, 1000, 1500 i 2000 metres, cada 150 a 200 milles, i fins el límit de 20.000 peus, cada 600 a 800 milles. Per assegurar les mostres d'aigua i temperatures hom empra les botelles NANSEN d'un quart de litre de capacitat i termòmetres marins reversibles de RICHTER i WEISE.

L'equipament meteorològic comprèn un termògraf i altres instruments registradors, psicròmetres i termòmetres per mesurar temperatures de l'aire i de l'aigua. Ha estat muntat en la caseta del nou galvanòmetre un registrador HASTMANN & BRAUN per a sis termòmetres de resistència. També seran mesurades la vaporització, les radiacions solars i el contingut de pols i d'àcid carbònic de l'atmosfera. Mitjançant balons-pilot s'estudiarà la circulació d'aire en les regions altes de l'atmosfera.

Aquesta expedició, feta sota els auspicis de la Fundació Carnegie, està subvencionada per entitats oceanogràfiques o de física dels Estats Units de Nordamèrica, Noruega, Anglaterra, Alemanya i Dinamarca.

Hi prenen part 25 individus. Els encarregats de la tasca científica són vuit: capità J. P. AULT, comandant de la nau i cap de l'expedició científica; Wilfred C. PARKINSON, oficial científic (electricitat atmosfèrica i fotografia); Oscar W. TORRESON, oficial de marina (magnetisme, navegació i meteorologia); F. M. SOULE, expert electricista i observador (magnetisme i oceanografia física); H. R. SEIWELL, químic i biòleg (oceanografia); J. H. PAUL, investigador i cirurgià (medicina, meteorologia i oceanografia); W. E. SCOTT, investigador (navegació i delegació); Lawrence A. JONES, operador de ràdio i investigador (investigacions de ràdio i comunicacions).

II Congrés Internacional de Radiologia.

Tal com anunciarem oportunament, aquesta reunió tingué lloc a Stockholm del 23 al 27 de juliol darrer. S'hi inscriviren al voltant de mil membres pertanyents a 40 països diferents. De Barcelona hi assistiren els senyors Dr. TORRES CARRERAS, GRAU, Dr. SERRA i CASALS, Dr. RIBES SOBERANO, Dr. LL. CARRASCO, Dr. RIBES ISERN i Dr. PUJADES, aquest darrer de Sabadell.

Les quatre seccions més importants del Congrés tractaren, respectivament, els problemes que afecten el diagnòstic, la teràpia, l'helioteràpia i la radiofísica.

Dos acords dignes d'esment del Congrés foren, primer, l'adopció unànime de les proposicions del Comitè anglès de protecció contra els raigs X i el radi. Aquest sotmeté a l'aprovació internacional els esforços dels investigadors anglesos per establir normes de protecció que evitin els coneguts i antics perills de sobre-exposició per als que manipulen raigs X i radi. El resultat ha d'ésser la unificació de les mesures i artificis de protecció i el millorament de les condicions de treball dels operadors.

L'altre acord fou l'adopció d'una unitat internacional d'intensitat de raigs X. Aquesta unitat, originàriament proposada per VILLARD i deixebles, i després, més definitivament, per FRIEDRICH, queda definida com "la quantitat de radiació X, la qual, quan els electrons secundaris són completament utilitzats i l'efecte de la paret

de la cambra és evitat, produeix en 1 cc d'aire atmosfèric a 0° C i pressió de 76 cc de mercuri el mateix grau de conductivitat que una unitat electrostàtica de càrrega mesurada a corrent de saturació". S'acordà nomenar aquesta unitat "el Röntgen" i designar-la amb la lletra "r". Es convingué, encara, que una especificació de dosatge per a terapèutica o altres usos requerirà, també, una especificació de qualitat de la radiació emprada, i que, per a usos pràctics aquesta és, actualment, suficientment definida ja com la valor mitja d'un espessor d'un material especificat, ja pel mètode de longituds d'onda efectiva. El Comitè Internacional de raigs X fou invitat a continuar els seus treballs per tal d'avaluar, si li és possible, la dosi eritema en unitats r.

El III Congrés Internacional de Radiologia tindrà lloc a París el setembre de 1931 sota la presidència del Dr. A. BÉCLERE.

Congressos científics.

CONGRÉS RUSSO-ALEMANY CONTRA LA FEBRE ESCARLATINA (Königsberg, juny de 1928).

En aquesta reunió, integrada per metges i investigadors alemanys, russos, polonesos i lituans, foren discutits els diversos problemes relatius a l'etiologia i al tractament de la febre escarlatina.

Foren presentades comunicacions sobre l'epidemiologia i la patogènesi d'aquesta malaltia i es discutí el seu origen.

Finalment, els prof. ZLATOGOROFF de Charkow, STUTZER de Rostow, KORSCHUN de Moscou i BELONOSVSKY de Leningrad i REDLICH de Lwów, presentaren quatre interessantíssims reports amb els resultats de llurs treballs sobre la vacunació contra la febre escarlatina.

ASSEMBLEA GENERAL DE LA UNIÓ INTERNACIONAL DE LES CIÈNCIES BIOLÒGIQUES (juliol 1928).

Els treballs de la sexta assemblea general de la Unió internacional de les Ciències biològiques, que coincidia amb la reunió dels comitès francès, belga i holandès per a la protecció de la natura, acabaren amb una sessió plenària consagrada a la protecció dels llocs, dels animals i de les plantes. Aquesta sessió ha estat d'un gran interès. En ella, entre altres comunicacions, el Dr. Maurice SOYER féu conèixer el resultat d'un estudi emprès sobre la protecció dels animals i de les plantes en el delta de la Camargue (Bouches-du-Rhône), on ha estat organitzat un parc nacional de 10.000 hectàrees d'estepes i pantans. El domini nacional de la Camargue és interessant per tal com és una estació d'atur per a la majoria dels ocells migradors d'Europa. A més, hom hi troba guineus, senglars, teixons i els darrers castors que encara viuen a França. El control d'aquest terreny ha estat confiat a guardians, cada un dels quals compta amb estatge dintre del domini, a més d'un cavall, cotxe i vaixell. Hom hi ha instal·lat, també, una casa per a naturalistes. La feina actual és conservar-hi els animals que hi viuen; més endavant hom tractarà d'importar-hi espècies desaparegudes de França.

El Dr. DERSCHIED, del Comitè belga per a la protecció internacional de la natura, donà compte d'allò que en aquest ordre d'activitats ha estat fet a Bèlgica i al Congo belga. Molts boscos que estaven en vies de desaparèixer són repoblats amb les espècies primitives; hom s'ocupa actualment de protegir els alts planells de l'est de Liège i els restes de les dunes de les costes del nord. Hom s'ocupa, també, d'evitar al Congo la desaparició de la fauna i flora peculiars. Cada any hi són morts 30000 elefants; actualment només hi queden alguns remats de girafes, uns 800 rinocerons blancs i els antilops d'Àfrica van a una ràpida extinció. Per evitar que continui l'extirpació d'aquests animals han estat fetes delimitacions territorials de més d'un milió i mig d'hectàrees, en les quals és reglamentada sèriament la caça.

Com a final d'aquesta reunió s'acordà crear una oficina internacional de documentació i de coordinació per a la protecció de la natura, sota la presidència del Dr. DERSCHIED.

Vària.

INSTITUT PER A LA GEOLOGIA DE LES MATERIES COMBUSTIBLES

A Fribourg ha estat creat un Institut per a l'estudi de la geologia dels combustibles, el qual funcionarà anex a l'Escola de Mines.

L'Institut, la direcció del qual ha estat confiada al prof. Dr. Otto STUTZER s'ocuparà de la geologia del petroli i del carbó. Hom hi farà treballs de paleo-botànica i investigacions petrogràfiques sobre els carbons.

NOU INSTITUT KAYSER WILHEM PER A INVESTIGACIONS AGRÍCOLES

Aquest Institut fou inaugurat el 29 de setembre darrer a Müncheberg (Marken-Brandenburg). 25 investigadors hi treballen sota la direcció del prof. Erwin BAUR per tal de crear, per al conreu del blat, de les patates, dels fruits i dels llegums, noves espècies capaces de donar un rendiment millor que les conreades actualment.

El nou Institut posseeix una instal·lació molt perfeccionada amb un extens camp d'experimentació.

DEIXA IMPORTANT A UNA ACADEMIA CIENTÍFICA

El comte hongarès VIGYAZO ha llegat, en morir, tota la seva fortuna a l'Acadèmia hongaresa de Ciències. El llegat, que representa una valor molt considerable i que, des del punt de vista material, situa l'Acadèmia hongaresa en un pla d'igualtat amb les altres Acadèmies, li permetrà de reprendre el treball científic molt dificultat actualment per seqüència de la forta depreciació de la fortuna de l'esmentat centre científic.

PREMIS CIENTÍFICS

La Societat Astronòmica de França ha votat un premi de 5000 frs. destinat a encoratjar i provocar investigacions científiques susceptibles de preparar l'exploració de l'espai interplanetari.

* * *

El Comitè Francès d'Estudis i Investigacions Científiques ha convocat un concurs dotat amb 50000 frs. de premi, amb objecte de recompensar els inventors que hagin ideat un sistema pràctic per a la mesura del rendiment de les turbines hidràuliques.